

fra Regeringens Side har Blik for, at der maa foretages en Ændring i denne Lov, denne daarlige Lov, som blev til under en Situation, hvor man var nødt til at komme en Vej frem, men hvor jo saa mange Kræfter arbejdede paa at forvride Forholdstalsvalget, saa at man ikke fik det rigtige Forholdstalsvalg-billede af Stemningen i Befolkningen. De Enmandskredse, som den ærede Indenrigsminister lagde saa megen Vægt paa, mener jeg nu er det Kabinet med Barokspejlene, som forvrider i første Linie Valgresultatet, idet Vælgerne erfaringsmæssigt stemmer mere mod en Kandidat for at slaa en Kandidat ned end just for en Kandidat, naar de ved med sig selv, at deres Kandidat ingen Udsigt har til at sejre. Derved har Venstre tjent et ganske forbausende stort Antal Stemmer fra vor Side Landet over; langt, langt ind i vort Parti, højt op i vort Parti har Venstre tjent Stemmer, fordi man ønskede at slaa en Radikal eller Socialdemokrat ved Hjælp af den Kandidat, som havde den største Udsigt til at kunne besørge dette Stykke Arbejde. Ved andre Lejligheder, i andre Situationer kan denne Enkeltmandskreds-Ordning give andre Partier en tilsvarende Chance for at tjene uforholdsmæssigt. Men dette fremmer ikke Forholdstalsvalget, tværtimod.

Jeg antager, at det var Hr. J. C. Christensens Mening, naar han vilde føre Valg i Amtskredse ind i Forhandlingen, da selvfølgelig at supplere dette med det fornødne Antal Suppleringsmandater, saa at man opnaar det retfærdige Forhold, som Hr. J. C. Christensen naturligvis tilstræber ligesom vi andre. Og saa vil jeg slutte med at rette den Forespørgsel til Regeringen, om man kan vente et Forslag om en ny Valglov snarest. Der har i Pressen været Rygter fremme herom. Jeg vil tillade mig at spørge, om disse Rygter taler Sandhed.

Indenrigsministeren (Rode): Et Forslag angaaende Valgloven kan selvfølgelig ikke ventes meget snart. Jeg har offentlig udtalt, at Overvejelser er paabegyndte, men at de nødvendigvis vil tage Tid. Yderligere skal jeg kun til Hr. Folketingsmand Asger Karstensen sige, at hans Fordøm-

melse af det Princip, som er nedlagt i den nye Valglovs Forsøg paa at forbinde Valg i Enmandskredse med Forholdstalsvalgmaaden, og hans aabenbare Lyst til at overgaa til det Standpunkt, som er indtaget af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) med Hensyn til Valg i Amtskredse, indeholder en stærk Fordømmelse af det betydningsfulde Arbejde, som fra konservativ Side under den foregaaende Rigsdags Arbejde blev gjort netop for at indføre dette nye System: Valg i Enmandskredse i Forbindelse med Forholdstalsvalg. Hvad jeg har tilladt mig at fremføre her, er, at Valget viser, at Systemet kan virke og virke uden Vanskeligheder, men jeg har tillige paapeget, at saaledes som det er udformet i det nuværende Antal af Enmandskredse med det nuværende Antal af Tillægsmandater og i den Maade, hvorpaa Tillægsmandaterne fordeles, er det ikke tilfredsstillende og vil ofte føre til ganske misvisende Resultater, og at kun et rigtigt tilrettelagt Valgforbund imellem 2 Partier denne Gang afværgede, at Systemet bristede, lige idet det traadte ud i Livet. Jeg for mit Vedkommende maa hævde, at det Arbejde, der paa Valglovens Omraade maa gøres, bør rettes paa en Forbedring af det System, som indførtes samtidig med den nye Grundlov.

J. C. Christensen: Til Hr. Asger Karstensen, som anførte, at der ogsaa i Blade indenfor Venstre har vist sig Ængstelighed for Valg under Krigen, skal jeg kun bemærke, at Venstre paa sit store Delegeretmøde i 1916 enstemmig vedtog sin Programudtalelse under den udtrykkelige Forudsætning, at vi skulde have Valg, og med det Ønske, at vi ogsaa fik Valg. Hvad et enkelt Blad kan have skrevet, kan Partiet ikke være ansvarligt for; det er vel noget, det ærede Medlem meget godt kender indenfor sit eget Parti.

Det ærede Medlem anførte et Par Eksempler, der formentlig skulde vise det konservative Partis Principfasthed, nemlig Vaalsesagen og Vestindiesagen. Mig forekommer det, at begge Sager viser det modsatte, idet man i Vaalsesagen stemte med os første Gang og gik fra anden Gang.